

Erdésznők Országos Találkozója Pécssett

Az Országos Erdészeti Egyesület Baranya Megyei Helyi Csoportja és a Mecseki Erdészeti Zrt. a hagyományos Erdésznők Országos Találkozóját 2006. július 21-22-én rendezi meg Pécssett. A kétnapos rendezvényünkre barátsággal várjuk hölgy kollégáinkat: érezzék jól magukat részvénytársaságunknál, Pécssett és a Mecsek gyönyörű erdőségeiben!

A találkozó programja:

Július 21.

- 10.00: REGISZTRÁCIÓ, a szállás elfoglalása. (Universitas u. 2., a 48-as ténél)
- 11.30: Gyárlátogatás a Zsolnay Porcelánmanufaktúra Zrt.-ben, vezetéssel. A 150 éves, a mai napig az egykori telephelyén működő, világhírű porcelángyárban megtekintjük a Zsolnay porcelánok, az eosin és pirogránit tárgyak gyártási folyamatait, valamint a műemlékvédelem alatt álló gyárudvar és a gyár műemlékeit. (www.zsolnay.hu)
- 13.30: MECSEXTRÉM PARK. Köszöntő, majd ebéd a rendezvénysátorban, ezután a frissen megnyílt szabadidőközpont megtekintése, szabad program. (www.mecsextrem.hu)

- 16:15: KOSZORÚZÁS. Az Árpádtetői Erdészet 1996-ban átadott Honfoglalás Emlékművét koszorúzzuk meg.
- 17.00: RÖVID SZAKMAI PROGRAM. A Mecsek hegység magasabb régiót jellemző bükkös erdők kezelését szemlélhetjük meg a Lóri-erdő-tömbben.
- 18.00: DENEVÉRMŰZEUM. A Duna-Dráva Nemzeti Park egy új (2004) kiállítását nézhetjük meg Abaligeten, közvetlenül a cseppkőbarlang mellett. Az idő rövidsége miatt a barlangba ezúttal nem megyünk be. (www.ddnp.hu)
- 19.00: MALOMMŰZEUM. Az orfűi erdők ölelésében töltjük az estét. Az erdészkollegáink által készített kiváló vacsorát a Malommúzeum udvarán költhetjük el, miközben megismerhetjük a ma is őrlő, dédapáink által épített vízimalom működését. (www.orfuivizimalom.hu)
- 20.30: Ütőshangszerek KONCERTje
- 21.00: TÁBORTŰZ. Éneklés, amíg a jókedv tart.

Július 22.

- 7:30: Svédasztalos REGGELI
- 8:30: VÁROSNEZÉS idegenvezetéssel. Séta Pécs történelmi belvárosában: Király utca – Széchenyi tér – Dóm tér.

PEZSGÓHÁZ – pincelátogatás. Az egykori Littkei Pezsgőgyár középkori eredetű pincerendszerében barangolunk, ahol megismerjük a különböző pezsgőkészítési eljárásokat. A programot pezsgőkóstolás zárja. (www.pezsgohaz.hu)

SZABADPROGRAM. Séta és vásárlás a városban.

- 13.00: EBÉD a szálláson. Búcsúzás.

Információk:

A rendezvény részvételi díja: 15 000 Ft/fő. Jelentkezési határidő: 2006. június 30.

Szállás és regisztráció: Universitas Kollégium (7622 Pécs, Universitas u. 2.)

A kitöltött jelentkezési lapot, kérjük a erdesznok2006@mecsekerdo.hu e-mail címre vagy a 72-508-210 faxszámra szíveskedjetez visszaküldeni.

A részvételi díjat a megadott címre kiszámlázzuk, magánszemélyek esetén postai csekken fogadjuk a befizetés. A csekket válaszlevelünkben megküldjük.

További információ kérhető Horváth Péter Brúnótól a 30-663-1074-es telefonon, illetve Ripszám Istvántól a 30-216-9073-as telefonon.

Barátsággal várunk mindenkit!

Oroszi Sándor: Az erdélyi mezőség fásítása és egyéb közérdekű erdőtelepítések kérdése

Erdészettörténeti Közlemények LXVII. 2005

Fásítási tervek az Alföldön

„Befásítom a nagy magyar sztyeppét, oázist teremtek a nagy Szaharában, ez lesz a világ legszebb nemzeti parkja, Európa vateményes kertje, ott lesz a Dunamedence éléskamrája és a kamra gazdája büszke, dolgos magyar parasztok lesznek.” Széchenyi István gróf ezen gondolata a kortársakat talán ugyanúgy megmosolyogtatta, mint „Stefi gróf” egyéb ideái. Mégis, amikor a másik, szintén Széchenyi által is megálmodott gondolat, az alföldi lecsapolások és vízrendezések befejeződtek, s azok hatása az egész térségen érezhetővé vált, egyre többször idézték a „legnagyobb magyar” előbbi gondolatait is. Különösen így volt ez Trianon után, amikor az ország összterületéből az Alföld a korábban jelentősebb részt foglalt el.

1923-ban a nemzetgyűlésben hangzott el a jeles gazdaságpolitikus, Czettler Jenő felszólalása, aki szerint a dualista állam

„társági-„, sőt nemzetiségi politikája nem volt megfelelő. Az első világháború végéig ugyanis a fejlesztések főleg az ország erdős peremvidékeire irányultak, ahol ráadásul többnyire nem is magyarok laktak. Közben a „törzsökös magyarság” legfőbb „fészkét” jelentő Alföld nem kapott elég kormánytámogatást. Sőt ezt az elméletet még azzal is lehetett tetézni, hogy a nemzetiségi vidékeken képviselőnek általában kormánypárti politikust választottak, míg az Alföld jelentős része megmaradt a 48-as alapokon. Ebből aztán érthető, hogy a fejlesztéseket is a kormánypárti vidékekre juttatták. A témába itt ugyan nem tudunk részletesebben belemenni, de mégis szükséges az ország középső vidékének birtokszerkezetére is utalni. Nem véletlen, hogy egyes politikusok a „mozdíthatatlan” latifundiumokat szerették volna az ország szélső, kevésbé sűrűn lakott vidékeire át-helyezni, hogy ezzel a magyarság szállás-

helyén lehessen az egészségesebb, a gazdasági és szociális viszonyok emelkedését szolgáló birtokszerkezetet kialakítani.

Ahhoz azonban, hogy ezek a felismerések parancsoló szükségként vetődjenek fel, kellett egy Trianon. S ha az első világháború előtti alföldi fásításokat ebben a közegben vizsgáljuk, talán érthető, hogy miért elsősorban csak tervekről és nem pedig eredményekről beszélhetünk.

Befejezésül hadd utaljunk még Kaán Károly személyére, aki a XX. századi magyar erdészeti politika meghatározója volt. Ő maga is az utakkal jól ellátott hegyvidéki, jegenyefenyővel elegyes bükkösöket tartotta a magyar erdészek „ideális közegének”, működési területének. Majd Trianon után döbbsent rá: „Boldogulásunk alapja a magyar róna.” S ezzel a felismeréssel vitte tovább Széchenyi bevezetőben idézett gondolatát, s lett „az alföldfásítás nagy apostola”.